

ת"פ 14871/11/17 - מדינת ישראל נגד נתן חיים שריאן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 14871-11-17 מדינת ישראל נ' שריאן
תיק חיצוני: 383006/2016

בפני	כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	נתן חיים שריאן

החלטה

בפני בקשת הנאשם להורות על ביטול כתב האישום שהוגש נגדו, בשל פגמים מהותיים שנפלו בניסוחו - כך על פי הנטען, נוכח הטענה כי עובדותיו אינן מגלות עבירה, ועוד.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של כניסה לשטח סגור בניגוד לסעיף 125 לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, איומים בניגוד לסעיף 192 בחוק העונשין, התשל"ז-1977, והעלבת עובד ציבור בניגוד לסעיף 288 בחוק.

בקליפת אגוז ייאמר כי בכתב האישום נטען שהנאשם הפר צו אלוף ונכנס לעיר שכם, הגם שהיא מצויה באזור A והצו אוסר על כניסת ישראלים אליה. משהועבר הנאשם על ידי כוחות הבטחון של הרשות הפלשתינאית לחזקת הרשויות בישראל, קילל הנאשם את הכוחות ודיבר אליהם בשפה בוטה, ובכלל זה איים כי יגרום לפעולת נקם של הרג חיילים או אזרחים.

הנאשם טוען כי נפלו מספר פגמים בכתב האישום. ראשית נטען כי תקנה 125 בה הואשם אינה כוללת סעיף עבירה אלא אך מקנה סמכות להאשים אדם הנכנס לשטח סגור.

כן נטען כי צו האלוף, אותו נטען כי הפר הנאשם, כולל סייגים, ומשלא נטען בכתב האישום כי הסייגים אינם מתקיימים, חזקה כי הם מתקיימים ומכאן שהמעשה אינו מהווה עבירה.

המאשימה השיבה כי תקנה 125 אוסרת על כניסה לשטח סגור, ולה מצטרפת תקנה 69(א), הקובעת עונש כללי לעובר על התקנות. לטענתה, אין צורך לציין את תקנה 69(א) במסגרת כתב האישום, ואולם לדבריה ככל שהדברים אינם ברורים דיים לנאשם, הרי שתבקש לתקן את כתב האישום בהוספת תקנה זו לתקנה 125 בהוראות החיקוק.

אשר לטענה בדבר קיומם או העדרם של סייגים לצו, השיבה המאשימה כי נהיר שכוונתה היא שהנאשם לא החזיק בהיתר כניסה לשטח הסגור, ואף כאן - ככל שהדברים אינם נהירים - מבקשת היא לתקן את כתב האישום כך שייכתב בו מפורשות שהנאשם לא החזיק היתר כתוב לכניסה לשטח סגור. עוד מוסיפה המאשימה וטוענת בהקשר זה כי ככל שהנאשם אוזח באישור כניסה לשטח סגור, הרי הוא מוזמן להציג בפניה או בפני בית המשפט.

לאחר שבחנתי את טענות ההגנה בהקשר לתקנה 125, איני מוצאת בהן ממש.

תקנה 125 קובעת בין היתר כי -

"כל אדם הנכנס לתוך כל שטח או מקום, או יוצא מתוכם, במשך כל תקופה, שבה עומד בתקפו צו כזה ביחס לשטח או למקום ההם, ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או מטעמו, יאשם בעבירה על התקנות האלה".

לפיכך, ככל שנכנס הנאשם לשטח סגור, וללא היתר בכתב, עבר על תקנה זו.

כטענת המאשימה, תקנה 69(א) קובעת את העונש הכללי לצד העבירות מכח תקנות ההגנה.

נהיר כי לטענת המאשימה, לא אחז הנאשם בהיתר כדיון, ואיני מוצאת כי בתיקון כתב האישום פעמיים בהקשר זה - הן בהוספת תקנה 69(א) לצד הוראות החיקוק, והן בהוספת המילים - "ללא היתר בכתב כדיון", יהא כדי לפגוע בהגנת הנאשם.

נוכח דברים אלו נדחית טענת הנאשם בהקשר זה, ומותר תיקון כתב האישום כמבוקש על ידי המאשימה.

אשר לטענה כי האיום לא הופנה כלפי אדם מסוים, וכי לא ברור בפני מי נאמר, השיבה המאשימה כי הנאשם איים על ע"ת 4, וכי די בכך שהאיום נעשה בפגיעה ב"כוחות הבטחון", על מנת לבסס את יסודות העבירה.

מבלי לקבוע מסמרות, דומה כי אכן הפסיקה אינה דורשת ציון מפורש של הדמות המאויימת, בכפוף לנסיבות, לתוכן ולמהות האיום. כך, **ברע"פ 2038/04 בענין שמואל לם נ' מדינת ישראל**, נקבע כי גם איום לרצוח את האדם הראשון בו ייתקל המאיים ברחוב, עונה על היסוד העובדתי של העבירה. בדומה, הרי שאיום בהרג חיילים או אזרחים כפעולת נקם, עשוי לעלות אף הוא כדי היסוד העובדתי שבעבירת האיומים, הכל בכפוף לראיות שתוצגנה בפני בית המשפט. הוא הדין גם בשאלת הגורם בפניו נשמעו האיומים.

אשר לטענה כי האמירות המיוחסות לנאשם אינן מבססות עבירה של העלבת עובד ציבור, נטען כי לא ברור מכתב האישום מתי נאמרו הדברים הנטענים, באוזני מי וכלפי מי נועדו, וכן כי עסקין בביקורת ולא בנסיון להעליב. המאשימה הבהירה כי מכתב האישום עולה שדברי הנאשם נאמרו לאחר שהועבר על ידי הרשות הפלשתינאית למשטרת ישראל, וכי נסיבות אמירת הדברים, בהתחשב גם במשך המעשה, חורגות מאמירת דברי ביקורת ונכנסות לגדרה של

עבירת העלבת עובד ציבור.

נוכח תגובת המאשימה ונוסח כתב האישום, ממנו עולה כי הדברים נאמרו מפי הנאשם בעת ששהה בתחנת המשטרה, סבורתני כי גם טענותיו אלו של הנאשם דינן להתברר במסגרת הבאת הראיות, אז ניתן יהא לקבוע באילו נסיבות נאמרו הדברים, בפני מי, האם מדובר ברצף אחד או שמא בקטעי אמרות, כטענת ב"כ הנאשם, וכיוצא בזה. או אז ניתן יהא לקבוע האם אכן נכנסו הדברים לגידרה של עבירה.

נוכח המפורט לעיל, לא נמצא כי ניתן לקבל בשלב זה את טענות הנאשם ולהורות על ביטול כתב האישום, טרם בירור הטענות לגופן. איני מוצאת כי יש בשאר טענות הנאשם כדי לשנות מהחלטתי זו.

הדיון יימשך כפי שנקבע - ביום 1.7.18. המאשימה תגיש עד מועד הדיון כתב אישום מתוקן הכולל את התיקונים שאושרו בהחלטה זו.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה סיוון תשע"ח, 08 יוני 2018, בהעדר הצדדים.